

क्षयोर्हर्षक्षयस्तेन व्याकुलमानसाः ॥ यद्वा क्षयं गृहंप्रति व्याकुलंगंतव्यं न वेत्येवंरूपं मानसं येषां तादृशाः आवर्तयंत अमुंचन् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ दुःखेन रामवियोग
दुःखेनोपहताः कथंगृहंप्रवेष्टव्यमिति दुःखेनविशंतोपि नैवप्रजग्मुः ॥ स्ववेश्मपरवेश्मविवेकं नाज्ञासिपुः ॥ तथानिरीक्षमाणा अपि स्वजनपरजनविवेकं न प्राप्तवंतः
॥ १९ ॥ इतिरामाभिरा० वा० आ० अ० सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तेषामित्यादि पद्यद्वयमेकं वाक्यं ॥ मुमूर्षयोपलक्षितानां अ

आलोक्यनगरीं तांचक्षयव्याकुलमानसाः ॥ आवर्तयंत तेश्रूणि नयनैः शोकपीडितैः ॥ १६ ॥ एषारामेण नगरीरहितानातिशोभते ॥
आपगगरुडेनेव हृदादुद्धृतपन्नगा ॥ १७ ॥ चंद्रहीनमिवाकाशंतोयहीनमिवार्णवं ॥ अपश्यन्निहतानंदं नगरं ते विचेतसः ॥ १८ ॥ ते
तानिवेश्मानि महाधनानि दुःखेन दुःखोपहता विशंतः ॥ नैव प्रजग्मुः स्वजनं परं वानिरीक्षमाणाः प्रविनष्टहर्षाः ॥ १९ ॥ इत्यार्षे श्रीरा०
वा० आ० अ० सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तेषामेवं विपण्णानां पीडितानां मतीव च ॥ बाष्पवि
प्लुतनेत्राणां सशोकानां मुमूर्षया ॥ १ ॥ अभिगम्य निवृत्तानां रामं नगरवासिनां ॥ उद्गतानीव सत्वानि बभूवुरमनस्विनां ॥ २ ॥ स्वं स्वं नि
लयमागम्य पुत्रदारैः समावृताः ॥ अश्रूणि मुमुचुः सर्वे बाष्पेण पिहिताननाः ॥ ३ ॥ न चात्पश्यन् न चामोदन् वणिजो न प्रसारयन् ॥ न चाशो
भंतपण्यानि नापच गृहमेधिनः ॥ ४ ॥ नष्टं दृष्ट्वा नाभ्यनंदन् विपुलं बाधनागमं ॥ पुत्रं प्रथमजं लब्ध्वा जननीनाप्यनंदन् ॥ ५ ॥ गृहे गृहे
रुदंत्यश्च भर्तारं गृहमागतं ॥ व्यगर्हयंत दुःखार्ता वाग्भिस्तोत्रैरिव द्विपान् ॥ ६ ॥ मनस्विनां दुर्मनसां स्विन्नानामितियावत् ॥ सत्वान्यसवः उद्गतानी
व उक्तां तानीव ॥ मृतप्राया जाता इति भावः ॥ १ ॥ २ ॥ बाष्पेण पिहिताननाः अश्रुव्याप्तमुखा इत्यर्थः ॥ ३ ॥ हर्षः शारीरो मुखविकासादिरूपः ॥ मोद आंतरो हर्षः ॥ पर
स्मै पदमार्थं ॥ प्रसारयन् प्रसारयन्नित्यर्थः ॥ प्रसारितान्यपि नाशोभंत ॥ ४ ॥ नष्टमिति ॥ चिरनष्टधनस्य विपुलस्यागमं लाभं दृष्ट्वापि नाभ्यनंदन् ॥ वा शब्द एवार्थः ॥
नाभ्यनंदन्नेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ व्यगर्हयंत ॥ राघवमप्रति निवर्त्य किमर्थं यूयमागता इत्येवं वाग्रूपैः तोत्रैः अंकुशैः ॥ ६ ॥